

Raquel Casas

Contracció

Premi València

Entrellaçar un cos o uns cossos
prims i flexibles com qui aprèn
una llengua (o una cançó en una altra llengua).
Entrellaçar els rastres blancs.

I
Nus

nus

1 *l m.* [LC] Entrellaçament estret de les parts d'un o més cossos prim i flexibles, com ara fils, cordills, cordes, cintes, etc., que, en estirar un dels caps, ordinàriament s'estreny encara més. *Fer un nus. Desfer un nus. Nus de teixidor. Nus de xarxa. Una corda de nusos.*

DIEC

M'he colpejat una i altra vegada
amb totes les meves forces
contra el mateix mur
com si no hi hagués cap més camí,
com si no existís la fi del món,
com si m'hagués de quedar aquí
plantada en aquest bosc fangós
esperant un altre miracle
que em faci creure –o veure–
que mai ningú,
que mai ningú no m'ha enganyat,
que mai ningú,
que mai ningú no s'ha rigut de mi,
que mai,
que mai no he ensopegat
amb la mateixa pedra verda, humida, relliscosa.

M'he colpejat, empès, estret, espremut, esclafat.
M'he colpejat i després com una ràtzia
he crescut ferma i m'he escampat.

Què passa
si em quedo adormida?
Si m'adormo
sense voler i em desperto de cop
amb els cabells estarrufats
i el vestit ple d'herbams i terra.
Què passa
si torno assilvestrada a casa
tot semblant una lluerna,
però quan obro la porta
descobreixo que ja hi soc a dins
i que només soc un cuquet
de vores malgirbades?

Jo tem la nit, però la nit m'emporta

J. V. FOIX

El camí es va desfent en caure la nit.
Llenço molles de pa a prop dels arbres
per saber tornar sola a casa
(si em perdo).

No tinc por, vaig repetint.

No tinc por.

No tinc por.

No tinc por.

No tinc por.

No en tinc. No en tinc. No en tinc. No en tinc.

Espero poder despistar els ocells carnívors
que em segueixen, fidels, per devorar-me
(*eslurp, eslurp!*).

O si no que em vomitin després
(*uag, uag, uag*).

O tant de bo a la fi s'ennueguin o es cansin i s'apiadin de mi.

Si el cel em cau a sobre
i em doblega i caic al terra
en un angle perfecte
i trec la llengua i potser
el llepo, fulminada.
Si em cau el cel i m'aixafa
i sens dubte em torno
una repetició lenta, fosca,
quotidiana i entumida.
Si em cau. Si caic
i ningú no sent
el cop.

*Exit light
enter night
take my hand*

METALLICA

Fa un moment hem sortit corrents cap al bosc
i llavors 1. m'has plantat un niu al cap
2. m'has vist arrencar-me un padrastrre.
Després m'has sacsejat la cara com si fos un ram.

Ara que som fora, la casa és un avenc.

I ara.

I ara.

I ara també.

Un forat rabiüt excavat en totes direccions
a l'estómac.

I tu, una teranyina de saliva.

I jo, un batec,
unbatecunbatec.

I tu, un dit, dos dits com una espasa
escalfant-me els llavis.

I jo, un sotrac.

I tu, una mà escolant-se
pel meu sexe molsós.

Abans de treure-la
m'has demanat una pròrroga –un recer–
perquè dins, molt endins de mi,
hi podria viure una bèstia ferotge.

Confondre la flor amb una dent de rata.

Primer el vent s'ha tornat de colors,
  suc i corona,
  i tacte de llana.

I així m'arriba una olor àcida i punxosa
com si hagués obert el pot dels llimacs.

Confondre el nus amb una llaçada.

Parlar. Parlar com si tot,
com si tot a la nit.
I esperar.
Esperar com si de debò,
com si de veritat estiguessis arribant.

Aquestes són
  totes les formes de la por.
I el meu cos, com una llàntia,
els hi fa de frontera.

Em vas ensenyar a tenir set,
molta set, sempre set: la boca ca
lenta.

Em vas ensenyar a tenir por,
molta por. Por a nedar,
por a ser peix alat i tenir brànquies,
a ser garbuix, esquitx, grumoll.
I a remuntar el doll
a poalades.

Però era tard.
I jo era fosca i lletja i vella,
molt,
massa.

Ca du ca.
I el riu que no arribava mai
fins aquí (fins a mi)
perquè si no em moc
soc invisible.

Avui és un gran dia:
per sota la porta es cola
la llum que no he viscut.

I els meus peus
com una llebre.

I els galls en silenci
quan em veuen passar.

Espero no haver-me quedat sola
aquí on els trens mai no paren
i que l'única que ho sàpiga sigui jo.